

af 9de April 1891 givne Regler, dog saaledes, at den i nævnte Lovs § 45 indeholdte Bestemmelse om, at kun $\frac{3}{4}$ af Udgiften kunne fordres godtgjorte af den forrørgelsespligtige Kommune, ikke kommer til Anvendelse. Har vedkommende Kommune udbetalt Bidraget til Barnets Moder, og det senere maatte vise sig, at Barnefaderen paa den Tid, da Bidraget blev udbetalt, enten var død eller opholdt sig i Udlandet, forholdes der med Tilbagebetalingen af Bidraget efter Reglerne i Fattiglovens § 27.

Paa de Steder, hvor der uden for København findes lønede Inspektører eller andre lignende Embedsmænd ved Fattigvæsenet ere disse pligtige at yde Politimesteren Bistand ved Udførelsen af hans Forretninger ifølge denne Lov efter nærmere Bestemmelse af Justitsministeriet.

Er Underholdsbidraget ikke blevet indbrevet eller affonet, fordi Barnefaderen ikke har kunnet findes eller har unddraget sig Retssfulgningen, er den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet, berettiget til, naar han senere kommer til Stede, at bringe de omhandlede Retsmidler til Anvendelse imod ham, for saa vidt disse efter de gældende Regler endnu have til Raadighed for det paagældende Bidrag, saa vel som til i øvrigt at bringe Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 til Anvendelse.

Ændringsforslaget under Nr. 39 til § 5 af samme:

Linie 5: „have“ ændres til „faa“.

§ 5 i den ændrede Skikkelse, saalydende:

Den det offentlige ifølge den foregaaende Paragraf paahvilende Forpligtelse til at udbrede det Barnefaderen paahvilende Underholdsbidrag kan ikke fordres udstrakt til et større Beløb end det Bidrag, som paa den Egn, hvor Barnet forses, i Almindelighed udredes af uformuende Barnefædre, dog uden at Forpligtelsen for vedkommende Mængde til saa vidt muligt at faa hele Beløbet indbrevet hos Barnefaderen og tilstillet rette vedkommende derved formindskes. Overøvrigheden fastsætter for 5 Aar ad Gangen, hvor stort dette Normalbidrag skal være.

Rigeledes §§ 6 og 7 (se Tillæg C.)

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Rettsbetjentembeder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1836—37.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) og dets

Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Vi komme nu til de Numre paa Dagsordenen, som kun ere opførte eventuelt, idet de sædvanlige Betingelser ifølge Forretningsordenen for Sagernes Foretagelse ikke ere til Stede. Under de forhaandenværende Omstændigheder antager jeg, at ingen har noget imod, at disse Sager foretages, og jeg vil ikke finde det nødvendigt at dvæle ved hver enkelt Sag for at spørge om Tingets Samtykke til dens Foretagelse, med mindre det udtrykkelig forlanges. Hvis nogen forlanger det, kan der naturligvis foretages Afstemning. Men naar ikke nogen gør nogen Erindring mod dette, betragter jeg Tilladelsen baade til dette Nummers og tillige til de to sidste Numres Foretagelse som vedtagen.

Man gif altsaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 1ste Marts 1889 om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1903—10.)